

یادداشت روز

مسعود حمیدی

info@khorasannews.com

هدف ناراضی کردن مردم است؟!

همین دو سه سال پیش بود که قیمت برنج ایرانی در بازار به کیلویی ۱۸۰ هزار تومان و برنج پاکستانی به ۱۰۰ هزار تومان رسید و یک بلبشوی عجیب در سفره مردم ایجاد شد و تنها کسانی که از این بلبشو سود بردند، «سوداگران و دلال ها» بودند. این نابسامانی که هر ساله با شروع فصل تابستان و به نوعی برداشت برنج در شمال کشور آغاز می شود، ناشی از مصوبات بالادستی مبنی بر ممنوعیت واردات برنج با اسم حمایت از تولید داخل و برنج کاران شمالی است. سال گذشته دولت سیزدهم برای حمایت از مردم و ثبات در قیمت ها، بعد از سال ها مصوبه ممنوعیت واردات برنج را لغو کرد و این تصمیم دولت باعث عقب نشینی قابل توجه قیمت برنج ایرانی و خارجی شد، طوری که برنج ایرانی تا ۴۰ هزار تومان و برنج خارجی تا ۳۰ هزار تومان کاهش قیمت را تجربه کرد. بارها در گزارش های پیگیرانه این مسئله را یادآور شدیم که دولت سیزدهم در سال ۱۴۰۲ تمام هم و غم خود را برای تأمین ارز جهت واردات کالای اساسی گذاشته است و از ابتدای سال ۱۴۰۳ زمزمه های حذف این ارز منجر به رشد قیمت برخی محصولات شده است و تقریباً برای همه مسجل شده بود که امسال از ابتدای مردادماه واردات برنج ممنوع می شود، به همین دلیل بازرگانان اقدام به واردات برنج پاکستانی کردند ولی دست بر قضا در دوره تغییر دولت و روی کار آمدن دولت چهاردهم و بی ثباتی تصمیمات جلوی ترخیص برنج های وارد شده گرفته شد و حجم برنج دوشده در گمرکات کشور به بیش از ۱۰۰ هزار تن رسید و این رویه منجر به نامه نگاری انجمن واردکنندگان برنج با معاون اول شد و اختلافات در بدنه وزارت صمت، جهاد کشاورزی و حتی سازمان برنامه به نوعی عیان شد.
سنادتنظیم بازار ۱۸ تیرماه مصوب می کند که برنج های وارد د شده موجود در گمرک تا پایان تیرماه ترخیص شوند اما این ترخیص انجام نمی شود. در این میان شالی کاران و مجمع نمایندگان استان های شمالی کشور از این عدم ترخیص حمایت می کنند اما باز به هم می ریزد و برنج ایرانی افزایش قیمت پیدا می کند و برنج پاکستانی از کیلویی ۶۰ هزار تومان به بالاتر از ۸۰ هزار تومان می رسد.

این رویه بدون شک منجر به بلبشو در بازار برنج خواهد شد و هزینه های خانوار ایرانی و به همان نسبت افزایش و وضعیت تورم در سفره مردم را تحت تأثیر می گذارد. در این میان بازم بازار دلالی و سوداگری احیا می شود، اما متضرران این روند تنها مردم هستند.

چند سؤال و مسئله

آیا غیر از این است که کشور ایران در حال حاضر با خشکسالی و کمبود آب دست و پنجه نرم می کند و متأثر از همین موضوع در برخی مناطق کشور کشت برنج کلاً ممنوع و اراضی زیر کشت برنج در شمال کشور کاهش قابل توجهی پیدا کرده است و این یعنی کاهش تولید برنج در داخل کشور و کاهش قیمت کمبود و این کمبود یعنی سوداگری و افزایش بی قاعده قیمت برنج در کشور. پس چرا اصرار می شود در چنین شرایطی واردات برنج به کشور ممنوع شود؟ با علم این ممنوعیت «از ابتدای مرداد تا ابتدای آذر»، چرا اجازه ترخیص برنج های وارد شده قبل از این بازه زمانی داده نمی شود؟

آیا تجربه سال گذشته مبنی بر رفع ممنوعیت واردات برنج منجر به متضرر شدن شالی کاران شمالی شده است یا ثبات در قیمت برنج داخلی و خارجی باعث شده ۸۵ میلیون ایرانی بتوانند سفره خود را خالی از برنج نبینند؟

مسئله مهم دیگر آن که حمایت از تولید داخل

در شرایطی قابل حمایت است که بتوان بدون

آسیب زد ن به محیط زیست، میراث آیندگان

و توسعه پایدار کشور محصولی را تولید و نیاز

کشور را تأمین کرد. در شرایطی که به دلیل

خشکسالی، بی آبی جدی بر اقلیم ایران

حاکم است، چرا باید اصرار شود به نام حمایت

از برنج کاران شمالی کل کشور با بلبشوی

بازار برنج در گیر شود و موجبات نارضایتی

مردم را فراهم کرد؟ چه کسانی از نارضایتی و

بی ثباتی در کشور سود می برند؟

گزارش تحلیلی «خراسان» درباره چالش ها، مطالبات و اولویت های جدی سکاندار جدید استانداری خراسان رضوی

ماموریت های سخت آقای استاندار

رای کامل هیئت دولت به استاندار جدید خراسان رضوی؛ این نشان از توجه ویژه دولتی ها به استان خراسان رضوی و شهر مشهد به عنوان پایتخت معنوی ایران دارد، انتخابی که روز گذشته رقم خورد و از هفدهمین استاندار خراسان رضوی رونمایی کرد. غلامحسین مظفری ۵۶ ساله، استانداری بر خاسته از همین خطه است که معاونت استانداری خراسان رضوی، فرمانداری ویژه نیشابور و همچنین نمایندگی مردم این شهر در مجلس از جمله مناصب مدیریتی وی در استان بوده است. هر چند در دولت تدبیر و امید شاهد تغییرات چندباره در کلیددار ساختمان خیابان بهار بودیم اما ثبات مدیریت کلان استان یکی از نقاط قوت در دولت سیزدهم بود که امید می رود این رویه با تلاش استاندار جدید و اهتمام دولت چهاردهم همچنان ادامه یابد.

آقای مظفری، قطعاً شناخت کافی و وافی از خراسان رضوی، ظرفیت ها، چالش ها، کلان مسئله ها و بحران های آن دارید، قطعاً مطلع اید که قدم در چه راه سخت و دشواری گذاشتید و چه انتظارات و توقعات بجا و منطقی از شما و دوره مدیریتتان وجود دارد؛ توقعات و انتظاراتی که قطعاً رسانه در کنار شما و در کمک به دولت، پیگیر تحقیقش است اما مطالبه گر آن نیز خواهد بود. از همین رو، برای تاکید بازنمایی مجدد از چالش ها، مطالبات و اولویت های جدی خراسان رضوی، در این مجال به یادآوری و البته بررسی مهم ترین آن خواهیم پرداخت.

پیگیری تحقق ۳ وعده رئیس جمهور پزشکیان برای خراسان رضوی
بودجه زیارت، عدالت بودجه ای و جلوگیری از انتصاب مدیران نا کارآمد؛ این ها ۳ وعده ای بود که او اخر مردادماه امسال رئیس جمهور پزشکیان در دیدار با اعضای مجمع نمایندگان استان مطرح کرد و قول پیگیری و تحقق آن را داد. حالا این وظیفه جدی نماینده عالی دولت در استان است که تحقق کامل آن را مطالبه و پیگیری کند. عدالت بودجه ای یک مطالبه جدی از دولت چهاردهم است؛ آقای مظفری، سهم استان ما از بودجه عمرانی با وجود این

که حدود ۸ درصد جمعیت و مساحت کشور را در اختیار داریم، کمتر از ۵ درصد است، کجای این مدل بودجه ریزی به عدالت بودجه ای نزدیک است؟ وظیفه شماسنت که عدالت را برای خراسان رضوی از بودجه کشور مطالبه کنید و این مهم را که وعده رئیس جمهور است، در بودجه سال آینده به اجرا درآورد. اختصاص ردیف ویژه بودجه زیارت هم که یک مطالبه همیشگی و البته منطقی برای استان خراسان رضوی و مشهدالرضا است؛ طی سال های گذشته با وجود این که با وعده و وعیدهای فراوان درباره این ردیف بودجه ای مواجه بودیم اما به گاه بودجه ریزی که می رسید یا این بودجه و ردیف آن حذف می شد، یا این قدر تبصر و ماده و اما و اگر در ردیف های بودجه وجود داشت که میزان منابع آن ناچیز و تخصیص های آن ناچیز تر می شد. احیای ردیف بودجه اختصاصی زیارت برای استان خراسان رضوی یکی از کارویژه های جدی شماسنت که پشتوانه آن هم قول رئیس جمهور در دیدار با نمایندگان استان خواهد بود.

این شهر ملی، وفاق ملی می طلبد
بارها و بارها گفته ایم که مشهد یک شهر ملی و البته بین المللی است، به مشهد نباید همانند یک مرکز استان مثل دیگر استان ها نگریست و حمایت و توجه به آن را با همان

چشمی که به دیگر مراکز استان ها نگاه می شود، دید. مشهد سالانه پذیرای ۳۰ میلیون زائر از سوی دیگر پذیرای خیل زیادی از هموطنان استان های همجوار است که برای دریافت بسیاری از خدمات از جمله پزشکی، درمانی، رفاهی و... به این شهر مراجعه می کنند و از زیرساخت های آن بهره می برند بدون آن که این میزبانی بزرگ، در توجهات و حمایت های مادی و معنوی دولت دیده شود. به عبارتی دیگر زیر ساخت ها و خدمات دهی در مشهد به صورت ملی و بین المللی است اما بودجه ها و توجهات محلی! یکی از مهم ترین وظایف استاندار خراسان رضوی این است که این نگاه را در دولت تغییر دهد و جایگاه ملی مشهد را در تصمیمات، بودجه ریزی ها و توجهات دولت بگنجانند. آقای مظفری برای مشهدالرضا، برای این شهری که تمام زیر ساخت های آن صرف خدمت رسانی به صورت ملی می شود باید وفاق ملی ایجاد کنید و این توقع از شما بسیار بالاست.

جدای از ضرورت تغییر نگاه دولت، پیگیری برای وصول همین حق و حقوق حداقلی خراسان رضوی از بودجه و اعتبارات ملی نیز یک الزام جدی است. به عنوان مثال دولت هنوز ۱۸ همت تعهد محقق نشده فقط از مجموع تعهدات اولیه سفر استانی شهید جمهور به خراسان رضوی دارد که باید مورد مطالبه و پیگیری قرار گیرد.

چالش های زیست محیطی را در یابید
آقای مظفری توصیه می کنم باز دید از «کشف رود» را در اولین برنامه های خود بگنجانید. قطعاً می دانید که کشف رود این روزها مهم ترین چالش زیست محیطی و حتی بهداشتی مشهد است که سلامت عمومی را هم نشانه گرفته و تهدیدی جدی برای آن به شمار می رود؛ روزانه تا ۳۰۰ تا ناکر، فاضلاب خود را در کشف رود خالی می کنند و این فاضلاب به صورت مستقیم با موتورپمپ ها به زمین های کشاورزی حاشیه این رود می رود و محصول نهایی هم پای سفره مردم! وضعیت به حدی بحرانی است که حالا از این رودخانه تاریخی با عنوان «رودخانه سلطان» یاد می شود، می دانید چرا؟ چون به اذعان دبیر کارگروه سامان دهی و احیای کشف رود، «این بحران زیست محیطی زنگ خطری با عنوان درخطر بودن امنیت غذایی مردم مشهد را به صدا درآورده است، چرا که بر اساس مطالعات انجام شده، در صد بالایی از فلزات سنگین مثل سرب، کادمیوم، آرسنیک و جیوه که به شدت سرطان زا هستند در سطح محصولات

کشت شده در حاشیه این رودخانه یافت شده است!» پس آقای استاندار، حل این بحران را در دستور کار جدی خود قرار دهید؛ چاره کار را هم بارها و بارها گفتیم اما این جا هم به اختصار اشاره می کنیم؛ تکمیل تصفیه خانه سپتاز کلید حل بخش زیادی از این معضل است. اگر این تصفیه خانه در کشف رود راه اندازی شود بساط تخلیه فاضلاب تا نکر در کشف رود جمع خواهد شد، پس ساخت و بهره برداری از آن را تسریع کنید و در کنار آن تکمیل پروژه های تصفیه خانه ای مشهد را اولویت دهید تا دیگر فاضلابی مازاد بر ظرفیت تصفیه خانه ها نباشد که مجبور به تخلیه در کشف رود باشیم. استان خراسان رضوی و مشهد با چالش ها و بحران زیست محیطی دیگری هم دست و پنجه نرم می کند که طی روز های آینده در گزارش میسوط به بررسی آن خواهیم پرداخت؛ اما راینی دیپلماتیک برای حل مشکل ریزگردهای

قره قوم و حذف سایه شوم آن بر هوای استان، رسیدگی به رشد بی محابای کانون های گرد و غبار داخلی و کنترل و کاهش لطمات آن به محیط زیست و البته چاره اندیشی برای آلودگی هوای مشهد از مواردی است که نیازمند اقدام عاجل و چاره اندیشی مدیریت عالی استان خواهد بود.

آب، بحرانی که چاره ای عاجل می خواهد
به اذعان بسیاری از متولیان و صاحب نظران، آب در حال حاضر مهم ترین بحران خراسان رضوی و مشهد است. آبخوان های خراسان رضوی که برخی از آن ها از جمله دشت مشهد ۶۰ سال است ممنوعه شده اما در همین ۶۰ سال حداقل ۵ برابر توان آن ساخت و ساز و اسکان جمعیت صورت گرفته و به جایی رسیده که شاهد کسری مخزن بیش از یک میلیارد مترمکعبی در آن هستیم و این کسری یعنی؛ فرونشست زمین، یعنی شور شدن آب های زیرزمینی، یعنی تهدید امنیتی زیر ساخت های مسکونی و حیاتی. طبق برآوردها، مصرف کنونی آب مشهد حدود ۲۷۰ میلیون مترمکعب است و در افق ۱۴۲۰ به ۴۰۰ میلیون مترمکعب خواهد رسید. چاره اندیشی برای کارشکنی های افغانستان در کاهش ظرفیت سد دوستی که ظرفیت مهم و حیاتی در تأمین آب مشهد بود و اولویت جبران عقب ماندگی ها در تکمیل تصفیه خانه ها و اولویت مهمی است که می تواند برای مواجهه با این بحران در دستور کار قرار گیرد.

ضعف جدی زیرساخت های حمل و نقلی و جاده ای
اتفاقاً این موضوع دغدغه شما هم هست و در گفت و گوی امروز با خبرنگار ما نیز بر آن تاکید کرده اید. برای استحضار شما این که، مشهد به عنوان دومین کلان شهر کشور تنها ۳۷ کیلومتر

آزاده دارد و جزو ضعیف ترین استان ها به لحاظ شاخص برخورداری از زیر ساخت آزادراهی و بزرگراهی در کشور است، در حالی که برخی استان ها ۲ برابر متوسط کشور و چندین برابر خراسان رضوی از آزاده و بزرگراه دارند! پروژه آزاده راه حرم تا حرم در حال حاضر که حدود ۱۳ سال از آغاز آن می گذرد، میزان پیشرفت عملیات اجرایی آن در قطعه مشهد- سه راه تربت حیدریه در نیشابور- سبزوار کمتر از ۱۰ درصد است! این عقب ماندگی را باید با پیگیری برای تغییر رویه دولت در اولویت دادن به قطعه خراسان رضوی جبران کرد. آزاده راه مشهد- چناران بنا بود ظرف ۳ سال به بهره برداری برسد اما طی این چند سال به رغم پای کار بودن آستان قدس، دولت در تأمین اعتبارات سهم خود کوتاهی کرده است. در حوزه ریلی نیز چندین پروژه بر زمین مانده در استان خراسان رضوی وجود دارد از جمله این که می طلبد دولت چهاردهم برای تقویت مسیر مواصلاتی مشهد ضمن تقویت خطوط ریلی مشهد- تهران، خط ریلی مشهد- چابهار را در اولویت کاری قرار دهد. قطار شهری مشهد هم از بی توجهی دولت رنج می برد و نیازمند عزم دولت برای توسعه و تسریع در بهره برداری از فاز های مختلف خطوط آن است.

این حاشیه پرحاشیه

اگر بخواهیم در یک بیان کلی و بدون در نظر

گرفتن برخی جزئیات، مهم ترین کلان مسئله

این روز های مشهد را نام ببریم، قطعاً این چالش

چیزی نیست جز «حاشیه شهر مشهد». طبق

آمار های رسمی مشهد و خراسان رضوی با

اختلاف در صدر آمار بیشترین تعداد حاشیه

رادر جلسات استانداری برقرار کنید.

نشین در کشور قرار دارند، خراسان رضوی

باتعداد ۱۰۷ محله، بیشترین تعداد محلات

هدف حاشیه نشینی را در کشور دارد. از

سوی دیگر از نظر تعداد جمعیت ساکن در

سکونتگاه های غیررسمی، استان خراسان

رضوی با ۹۵۷ هزار و ۶۶۷ نفر در رتبه نخست

قرار دارد و پس از آن با اختلاف زیاد استان

کرمانشاه با ۴۵۷ هزار و ۵۴۳ نفر است!

این ها آخرین آمار رسمی و در دسترس است

که آبان ۱۴۰۱ بر اساس پایش آمارهای

رسمی توسط مرکز پژوهش های مجلس

منتشر شد و به نوعی خروجی آن حکایت از

وضعیت اسفناک حاشیه نشینی در مشهد

و خراسان رضوی دارد. البته اوضاع در آمار

غیررسمی پیچیده تر و وخیم تر است؛ چرا

که صرفاً آمار غیررسمی حاشیه نشینان

مشهد حدود ۱/۵ میلیون نفر اعلام شده

که البته به طور قطع طی سال های اخیر بر

تعداد آن افزوده شده است. طی سال های

گذشته اقدامات خوب و کارسازی برای

سامان دهی حاشیه شهر مشهد انجام شده اما

این زخم کهنه همچنان نیازمند درمان است.

ساخت و سازهای غیرمجاز و سکونتگاه های

غیررسمی، جای خالی سرانه های فرهنگی،

ورزشی و اجتماعی، چالش سرانه فضای

آموزشی، امنیت، زیرساخت های بهداشت

و درمان، مشکلات در زیرساخت های آب

و فاضلاب و مشکلات شهری و اراضی رها

شده تنها بخشی از سرفصل های چالش های

حاشیه شهر مشهد است که باید برای آن

برنامه و نسخه در مانی عاجلی داشت.

کرسی رسانه را برگردانید

و اما جدای از چالش های زیرساختی و مسئله های مهم و حیاتی استان، یک موضوع مدیریتی چند سالی است که اهالی رسانه استان را آزار می دهد و آن چیزی نیست جز «ابهرد چراغ خاموش رسانه ای برخی مدیران»؛ خواهش جدی اهالی رسانه این است که این رویه در اولین اقدام برچیده شود و کرسی رسانه در جلسات

استانداری، دیدارها و برنامه های مختلف

مدیران برگردانده شود؛ آقای مظفری،

تا همین دو سه سال پیش همه اصحاب

رسانه استان در اکثر جلسات مهم استان

از جمله شورای برنامه ریزی و توسعه، شورای

اداری و نشست های استاندار با مهمانان

داخلی و خارجی دعوت می شدند و اخبار

این نشست ها را به فراخور کار کرد رسانه

به صورت گسترده نشر می دادند؛ اما این

رویه ۳ سال است که تعطیل شده و تنها

خبرنگار صدوسیما و ایرنا که کار کرد کاملاً

دولتی دارند، در نشست ها حاضر هستند

و دیگر رسانه ها بنا بر تصمیم استانداری

در هیچ نشست دعوت نمی شوند. این

بدعت بدین جا ختم نشده و حتی معاونان

استانداری در برقراری ارتباط با رسانه ها

و یا پاسخگویی نهایت ملاحظه را در نظر

می گیرند و نهایتاً با رسانه های رسمی دولت

یعنی ایرنا مصاحبه می کنند و بقیه اصحاب

رسانه استان «نامحرم» شده اند. این بدعت

به حدی پیشروی کرده که حتی مدیران

دیگر دستگاه ها هم تعهدی به پاسخگویی

به رسانه برای خود قائل نیستند. به این رویه

ناصواب پایان دهید و دوباره کرسی رسانه ها

رادر جلسات استانداری برقرار کنید.

نشین در کشور قرار دارند، خراسان رضوی

باتعداد ۱۰۷ محله، بیشترین تعداد محلات

هدف حاشیه نشینی را در کشور دارد. از

سوی دیگر از نظر تعداد جمعیت ساکن در

سکونتگاه های غیررسمی، استان خراسان

رضوی با ۹۵۷ هزار و ۶۶۷ نفر در رتبه نخست

قرار دارد و پس از آن با اختلاف زیاد استان

کرمانشاه با ۴۵۷ هزار و ۵۴۳ نفر است!

این ها آخرین آمار رسمی و در دسترس است

که آبان ۱۴۰۱ بر اساس پایش آمارهای

رسمی توسط مرکز پژوهش های مجلس

منتشر شد و به نوعی خروجی آن حکایت از

وضعیت اسفناک حاشیه نشینی در مشهد

و خراسان رضوی دارد. البته اوضاع در آمار

غیررسمی پیچیده تر و وخیم تر است؛ چرا

که صرفاً آمار غیررسمی حاشیه نشینان

مشهد حدود ۱/۵ میلیون نفر اعلام شده

که البته به طور قطع طی سال های اخیر بر

تعداد آن افزوده شده است. طی سال های

گذشته اقدامات خوب و کارسازی برای

سامان دهی حاشیه شهر مشهد انجام شده اما

این زخم کهنه همچنان نیازمند درمان است.

ساخت و سازهای غیرمجاز و سکونتگاه های

غیررسمی، جای خالی سرانه های فرهنگی،

ورزشی و اجتماعی، چالش سرانه فضای

آموزشی، امنیت، زیرساخت های بهداشت

و درمان، مشکلات در زیرساخت های آب

و فاضلاب و مشکلات شهری و اراضی رها

شده تنها بخشی از سرفصل های چالش های

حاشیه شهر مشهد است که باید برای آن

برنامه و نسخه در مانی عاجلی داشت.

نشین در کشور قرار دارند، خراسان رضوی

باتعداد ۱۰۷ محله، بیشترین تعداد محلات

هدف حاشیه نشینی را در کشور دارد. از

سوی دیگر از نظر تعداد جمعیت ساکن در

سکونتگاه های غیررسمی، استان خراسان

رضوی با ۹۵۷ هزار و ۶۶۷ نفر در رتبه نخست

قرار دارد و پس از آن با اختلاف زیاد استان

کرمانشاه با ۴۵۷ هزار و ۵۴۳ نفر است!

این ها آخرین آمار رسمی و در دسترس است

که آبان ۱۴۰۱ بر اساس پایش آمارهای

رسمی توسط مرکز پژوهش های مجلس

منتشر شد و به نوعی خروجی آن حکایت از

وضعیت اسفناک حاشیه نشینی در مشهد

و خراسان رضوی دارد. البته اوضاع در آمار

غیررسمی پیچیده تر و وخیم تر است؛ چرا

که صرفاً آمار غیررسمی حاشیه نشینان

مشهد حدود ۱/۵ میلیون نفر اعلام شده

که البته به طور قطع طی سال های اخیر بر

تعداد آن افزوده شده است. طی سال های

گذشته اقدامات خوب و کارسازی برای

سامان دهی حاشیه شهر مشهد انجام شده اما

این زخم کهنه همچنان نیازمند درمان است.

ساخت و سازهای غیرمجاز و سکونتگاه های

غیررسمی، جای خالی سرانه های فرهنگی،

ورزشی و اجتماعی، چالش سرانه فضای

آموزشی، امنیت، زیرساخت های بهداشت

و درمان، مشکلات در زیرساخت های آب

و فاضلاب و مشکلات شهری و اراضی رها

شده تنها بخشی از سرفصل های چالش های

حاشیه شهر مشهد است که باید برای آن

برنامه و نسخه در مانی عاجلی داشت.

نشین در کشور قرار دارند، خراسان رضوی

باتعداد ۱۰۷ محله، بیشترین تعداد محلات

هدف حاشیه نشینی را در کشور دارد. از

سوی دیگر از نظر تعداد جمعیت ساکن در

سکونتگاه های غیررسمی، استان خراسان

رضوی با ۹۵۷ هزار و ۶۶۷ نفر در رتبه نخست

قرار دارد و پس از آن با اختلاف زیاد استان

کرمانشاه با ۴۵۷ هزار و ۵۴۳ نفر است!

این ها آخرین آمار رسمی و در دسترس است

که آبان ۱۴۰۱ بر اساس پایش آمارهای

رسمی توسط مرکز پژوهش های مجلس

منتشر شد و به نوعی خروجی آن حکایت از

وضعیت اسفناک حاشیه نشینی در مشهد

و خراسان رضوی دارد. البته اوضاع در آمار

غیررسمی پیچیده تر و وخیم تر است؛ چرا

که صرفاً آمار غیررسمی حاشیه نشینان

مشهد حدود ۱/۵ میلیون نفر اعلام شده

که البته به طور قطع طی سال های اخیر بر

تعداد آن افزوده شده است. طی سال های

گذشته اقدامات خوب و کارسازی برای

سامان دهی حاشیه شهر مشهد انجام شده اما

این زخم کهنه همچنان نیازمند درمان است.

ساخت و سازهای غیرمجاز و سکونتگاه های